

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІОЛОГІЇ**

ЗАТВЕРДЖЕНО:

на засіданні Вченої ради
факультету соціології

Протокол №5

від "20" листопада 2024 р.

**Факультет
соціології**

Валентина ЧЕПАК

**ПРОГРАМА
комплексного підсумкового іспиту
на здобуття
освітнього ступеня «бакалавр»
за спеціальністю 054 «Соціологія»
освітньою програмою «Соціологія»**

КИЇВ - 2024

Зміст

I. Загальні положення.....	3
II. Організаційно-методичні рекомендації.....	3
III. ПРОГРАМНІ ПИТАННЯ І ЛІТЕРАТУРА ДО ІСПИТУ.....	5
1. Напрямок: «Теорія та історія соціології».....	5
Тема 1. Історія соціології.....	5
Тема 2. Сучасні соціологічні теорії.....	5
2. Напрямок: «Соціальна структура суспільства».....	6
Тема 1. Соціальна структура суспільства.....	6
3. Напрямок: «Методологія та методи соціологічних досліджень».....	7
Тема 1. Методологія соціологічних досліджень.....	7
Тема 2. Проектування соціологічного дослідження та методи збору соціологічних даних.....	7
Тема 3. Методи аналізу соціологічних даних.....	8
4. Напрямок: Блоки вільного вибору студентів.....	8
4.1. «Прикладні соціологічні дослідження».....	8
Тема 1. Фокус-групові інтерв'ю в соціологічному дослідженні.....	9
Тема 2. Соціологічний аналіз документів.....	9
Тема 3. Методи побудови та вимірювання соціальних показників.....	9
IV. ПРИКЛАД РОЗВ'ЯЗАННЯ 2 ЗАВДАННЯ.....	11

I. Загальні положення

Комплексний підсумковий іспит є важливою складовою навчально-виховного процесу і призначений для об'єктивного оцінювання рівня набутих під час навчання знань, умінь і навичок майбутньої фахової діяльності. Їх оцінка дозволяє не лише визначити рівень фахової підготовки випускників освітньої програми, але і зафіксувати слабкі місця у підготовці студентів, що є важливим для продовження їхнього навчання на здобуття освітнього ступеню «магістр».

II. Організаційно-методичні рекомендації

(форма проведення, вимоги до оцінювання знань, навичок і вмінь студентів)

Комплексний підсумковий іспит передбачає перевірку теоретичних знань та практичних вмінь, набутих студентами протягом навчання на освітньому рівні «бакалавр» з дисциплін, засвоєння яких дозволяє скласти достатньо повне уявлення про сучасну соціологічну науку, закласти основу фахової діяльності соціолога, а саме: «Історія соціології», «Сучасні соціологічні теорії», «Соціальна структура суспільства», «Методологія соціологічного дослідження», «Методи аналізу соціологічних даних», а також дисциплін блоків вільного вибору студентів.

На іспиті підтверджується опанування студентами програмних результатів навчання за освітньою програмою «Соціологія»: розуміти історію розвитку соціології, її сучасні концепції та теорії, основні проблеми (PH2), застосовувати положення соціологічних теорій та концепцій до дослідження соціальних змін в Україні та світі (PH3), застосовувати інструментарій соціологічної науки в дослідженні різних сфер суспільного життя (PH13) та блоку дисциплін вільного вибору студентів.

Комплексний підсумковий іспит проводиться у письмовій формі. *Залежно від ситуації у країні, іспит може бути проведений у дистанційній (онлайн) формі.*

Кожен студент отримує індивідуальний екзаменаційний білет, який складається із двох частин, що містять завдання наступних видів:

1. Тестова частина: закриті та напівзакриті питання (передбачають вибір однієї альтернативи, або множинний вибір, ранжування, співвіднесення двох рядів понять/визначень/ідей/авторів тощо). Максимальна кількість балів, що може бути отримана за тестову частину іспиту – **50**.

2. Творче завдання з розробки аспектів методологічного розділу програми емпіричного дослідження за заданою темою, виконання якого оцінюється в **50** балів максимально і передбачає письмову творчу роботу студента за наступною логічною схемою:

- 1) формулювання об'єкту і предмету можливого емпіричного соціологічного дослідження за заданою темою;

- 2) формулювання 1-2 дослідницьких питань в рамках заданої теми;
- 3) концептуалізація (теоретична інтерпретація) 2-3 важливих понять дослідження, безпосередньо пов'язаних із сформульованими дослідницькими питаннями (п.2);
- 4) операціоналізація (емпірична інтерпретація) визначених в п. 3 понять: перелік емпіричних індикаторів для кожного поняття;
- 5) формулювання 2-3 гіпотез, пов'язаних із дослідницькими питаннями (п.2);
- 6) вибір методу/методів збору інформації; обґрунтування вибору з урахуванням зробленої операціоналізації (п. 4) та необхідності перевірки визначених гіпотез (п.5).

Відповіді студентів мають бути лаконічними, ґрунтовними та логічними. У відповідях слід продемонструвати знання загальних та спеціальних соціологічних теорій, вміння формулювати гіпотези, здійснювати соціологічну інтерпретацію понять та знаходити відповідні емпіричні індикатори, вміння визначати дотичні до емпіричного завдання методи збору та аналізу даних.

Виконання всіх завдань з комплексного іспиту є обов'язковим.

Оцінка за екзаменаційну роботу виставляється комісією колегіально, затверджується підписами голови екзаменаційної комісії та членів комісії й оприлюднюється на наступний день після написання письмового іспиту. **Загальна максимальна сума балів за екзаменаційну роботу - 100.**

III. ПРОГРАМНІ ПИТАННЯ І ЛІТЕРАТУРА ДО ІСПИТУ

1. Напрямок: «Теорія та історія соціології»

Тема 1. Історія соціології

Соціологічна концепція О.Конта. Соціологічний натуралізм (органіцизм, соціальний дарвінізм, расово-антропологічна школа, географічна школа). Соціологічна концепція Г.Спенсера. Теорія суспільства К.Маркса (відчуження; суспільно-економічна формація; класи та класова боротьба). Психологічний напрямок в соціології (психологія народів, психологія натовпу, теорія наслідування, інстинктивізм). Німецька формальна соціологія (Ф.Тьоніс та Г.Зімель). Соціологізм Е.Дюркгейма (предмет і метод соціології; правила соціологічного методу; соціальна солідарність та розподіл праці; соціологія суїциду). Соціологія М.Вебера (розуміюча соціологія; теорія соціальної дії; типи панування; теорія раціоналізації). Соціологія В.Парето (логічні та нелогічні дії, резидуї та деривації, теорія циркуляції еліт). Чиказька школа в соціології (теорія соціальної еволюції Р.Парка; дослідження міста; концепція соціальної дії Ф. Знанецького; ситуаційний аналіз У.Томаса).

Основні періоди історії розвитку соціологічної думки України. Соціолінгвістична концепція О.Потебні. Б.Кістяківський про проблеми логіки і методології наукового пізнання. Проблеми українського державотворення у творчості В.Липинського. "Загальна соціологія" М.Шаповала.

Тема 2. Сучасні соціологічні теорії

Теорія в соціології: сучасний стан та шляхи розвитку. Особливості сучасного соціологічного теоретизування: наука як дискурс. Американська соціологія у ХХ ст.: соціологічна концепція Т.Парсонса, теорія соціальної структури Р.Мертонна, теорії соціального обміну (Дж. Гоманс і П. Блау) та раціонального вибору, символічний інтеракціонізм (Дж. Мід, Г. Блумер, І. Гофман). Соціальний конструктивізм та феноменологічна соціологія (А.Шюц, П.Бергер, Т.Лукман). Етнометодологія (Г.Гарфінкель). Неомарксизм та критична теорія суспільства: Франкфуртська школа (Т.Адорно, М.Горкгаймер, Г.Маркузе, Е.Фром). Структуралізм та постструктуралізм в соціологічному теоретизуванні (К.Леві-Строс, Р.Барт, Ж.Деріда, М.Фуко). Інтегративні соціологічні теорії: неофункціоналізм Дж.Александера та Н.Лумана, теорія комунікативної дії Ю.Габермаса, теорія структурації Е.Гіденса, теорія практики П.Бурдьо. Мультипарадигмальний статус сучасної соціологічної теорії.

Ключові поняття: позитивізм, натуралізм, органіцизм, марксизм, формальна соціологія, розуміюча соціологія, теорія соціальної дії, символічний інтеракціонізм, феноменологічна соціологія, етнометодологія, неомарксизм, структуралізм, постструктуралізм, неофункціоналізм, інтегративні соціологічні теорії, мультипарадигмальність.

Література

1. Coser L. Masters of Sociological Thought: Ideas in Historical and Social Context. 2nd ed. - Belmont, CA, United States, 1977. – P. 3-133, 199-318, 371-466.

2. Joas H., Knoebl W. Social Theory: Twenty Introductory Lectures. - Cambridge University Press, 2009. - Pp. 20-68, 94-122, 123-173, 199-211, 249-280, 281-307, 339-370, 371-400.
3. Ritzer G., Stepnisky J. N. Contemporary Sociological Theory and Its Classical Roots. The Basics. - SAGE Publications, 2022. – Pp. 79-101, 108-114, 153-183, 202-212.
4. Turner J. H. Contemporary sociological theory. - Sage Publications, 2013. – Pp. 49-88, 309-443, 459-528.
5. Арон Р. Етапи розвитку соціологічної думки / Пер.з фр. Г.Філіпчука. – К.: Юніверс, 2004. – С. 81-130, 151-212, 333-413, 421-496, 509-584.
6. Захарченко М.В., Погорілий О.І. Історія соціології: від Античності до початку ХХ ст. – К.: Либідь, 1993. – С.148-210, 223-242, 261-323.
7. Погорілий О. І. Соціологічна думка ХХ століття. Посібник. – К.: «Либідь», 1996. – С.33-44, 54-88, 125-181.
8. Ручка А. О., Танчер В. В. Курс історії теоретичної соціології. – К.: «Наукова думка», 1995. – 224 с.
9. Соболевська М.О. Неофункціоналістські та постструктуралістські теорії в сучасній соціології. Навчальний посібник. – К.: Дух і літера, 2010. – С.9-27, 107-150.
10. Соціологічна теорія: традиція та сучасність / За ред. А.Ручки. – К., 2007. – С. 7-49, 176-202.
11. Історія української соціології: Навчальний посібник / К.Батаєва, В.Ф.Бурлачук, В.П. Степаненко та ін. – К: Кондор, 2018. – С. 66-77, 159-186, 187-225, 226-282, 355-410, 530-559.

2. Напрямок: «Соціальна структура суспільства»

Тема 1. Соціальна структура суспільства

Поняття соціальної структури суспільства. Фундаментальні властивості соціальних структур. Логіка та рівні соціоструктурного аналізу в соціології. Соціальні ресурси як дистрибутивні параметри соціальної структури, їх різновиди та класифікація. Статусна позиція та її ресурсоемкість, кристалізація (консистентність) статусу. Досягнутий, успадкований, узагальнений соціальний статус. Способи соціологічного вимірювання соціального статусу особи. Соціальна дистанція: поняття, структурні та культурні виміри. Поняття соціального класу в сучасній соціології. Методології дослідження соціальних класів. Соціологічне поняття середнього класу, прояви в сучасному українському суспільстві. Прекаріат: соціологічні показники та соціальні ефекти приналежності. Соціально-економічна стратифікація, її форми, фактори, виміри та індикатори. Бідність: види бідності, індикатори, соціологічні пояснення. Гендерна та вікова сегрегація. Сексизм та ейджизм: поняття, фактори, індикатори. Глобальні та локальні тенденції структурних змін. Особливості соціальної структури сучасного українського суспільства.

Ключові поняття: соціоструктурний аналіз, соціальна структура, соціальні відносини, соціальна стратифікація, соціальна мережа, соціальна мобільність, економічний капітал, культурний капітал, соціальний капітал, соціальна позиція, соціальний статус, статусна консистентність, соціальна дистанція, соціальний клас, середній клас, прекаріат, класова структура, соціальна сегрегація, дискримінація, сексизм, ейджизм.

Література

1. Гіденс Е. Соціологія / Пер.з англ. – Розділи 10, 5, 6, 9. – К.: Основи, 1999. – Режим доступу: <http://politics.elib.org.ua/pages-cat-173.html>

2. Коваліско Н.В. Стратифікаційний аналіз сучасного суспільства: Навч. посібник. Друге видання. – Львів, ЛНУ ім. І. Франка, 2013. – С.33-52, 110-135, 255-270.
3. Кон М.Л., Скулер К. Стратифікація, професія та орієнтації // Соціальні структури і особистість: Дослідження Мелвіна Л. Кона і його співпрацівників. – К.: Києво-Могилянська Академія, 2007. – С. 43-70.
4. Куценко О. Соціальні класи: соціологічні інтерпретації і підходи до вивчення // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Соціологія. – № 5, 2014. – С. 69-75. Режим доступу: <http://visnyk.soc.univ.kiev.ua/index.php/soc/issue/view/1>
5. Симончук О. Картографування класів: традиції та новації / О. Симончук // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2016. – № 1. – С. 26-51. – Режим доступу: <http://stmm.in.ua/archive/ukr/2016-1/4.pdf>
6. Соціологія: Навч. посібник / за ред. С.О. Макеєва. – Київ: «Знання», 2005. – С. 130-185, 293-302.
7. Штомпка П. Соціологія. Аналіз суспільства/ Пер. з польської. – Гл. 4, 5, 9, 14, 18. – Київ, 2021. – С. 105-127, 135-147, 221-243, 387-398, 435-490, 531-545.

3. Напрямок: «Методологія та методи соціологічних досліджень»

Тема 1. Методологія соціологічних досліджень

Наукові засади соціологічного дослідження. Типи соціологічних досліджень. Роль теорії в соціологічному дослідженні. Тема, проблема, предмет та об'єкт дослідження. Дослідницьке питання та дослідницькі гіпотези. Залежні, незалежні та проміжні змінні в гіпотезі. Обґрунтування причинного впливу. Кількісні та якісні дослідження. Дизайн дослідження: експеримент та квазіексперимент; аналіз одного випадку; кроссекційний, лонгitudний, порівняльний дизайн; вторинний аналіз даних. Надійність, зовнішня та внутрішня валідність дизайну дослідження. Концептуалізація та операціоналізація понять дослідження. Вимірювання змінних. Валідність та надійність вимірювання. Вибірковий метод. Генеральна та вибірка сукупності. Типи і види вибірок. Проста випадкова вибірка. Багатоступеневі стратифіковані та кластерні вибірки. Невипадкові вибірки. Репрезентативність вибірки. Випадкові та систематичні помилки вибірки. Дизайн-ефект вибірки. Зважування вибірки. Етичні проблеми соціологічного дослідження.

Ключові поняття: соціологічне дослідження, гіпотеза дослідження, кількісні дослідження, якісні дослідження, концептуалізація, операціоналізація, вимірювання, валідність, надійність, дизайн дослідження, вибірковий метод, випадкова вибірка, невивадкова вибірка, репрезентативність вибірки.

Тема 2. Проектування соціологічного дослідження та методи збору соціологічних даних

Роль, структура та функції програми соціологічного дослідження. Проблема, мета, об'єкт та предмет дослідження. Типи гіпотез соціологічного дослідження. Логічна структура гіпотези. Організація соціологічного дослідження. Принциповий (стратегічний) план дослідження. Етапи емпіричного дослідження. Метод, техніка, методика та процедура соціологічного дослідження. Наукове спостереження та його види. Метод аналізу документів. Категорії, одиниці аналізу та одиниці обліку у контент-аналізі. Опитування та його види. Формалізоване інтерв'ю та анкетування. Процедура та інструментарій опитування. Загальна композиція анкети. Типи анкетних питань. Можливі зсуви інформації та способи їх коригування в опитуванні. Телефонне, поштове, та опитування в Інтернет. Експертне опитування. Соціометричне опитування. Тести у

соціологічному дослідженні. Експеримент в соціологічному дослідженні. Програма експерименту. Експериментальна та контрольна групи. Якісні методи збору соціологічних даних. Глибинне інтерв'ю. Фокус-групове інтерв'ю. Дискурс-аналіз. Поєднання кількісних та якісних методів збирання соціологічних даних у єдиному дослідницькому циклі. Фінансування робіт, кошторис дослідження. Етичні проблеми проведення соціологічного дослідження.

Ключові поняття: програма соціологічного дослідження, стратегічний план дослідження, гіпотези дослідження, спостереження, опитування, аналіз документів, формалізоване інтерв'ю, анкета, фокус-групове інтерв'ю, експеримент.

Тема 3. Методи аналізу соціологічних даних

Вимірювання соціальних ознак (змінних) та типи шкал. Характеристики розподілу однієї змінної. Міри центральної тенденції. Міри варіації. Симетрія розподілу. Основні розподіли (нормальний, χ^2 , Стюдента та Фішера): параметри, властивості, сфера застосування. Таблиця частот та відсотків для однієї ознаки. Сумісний розподіл двох ознак. Двовимірна таблиця частот та відсотків. Зв'язок функціональний та кореляційний. Коефіцієнт χ^2 Пірсона, коефіцієнти Чупрова та Крамера. Стандартизація змінної. Статистичні висновки. Точкове та інтервальне оцінювання. Властивості точкових оцінок. Довірча ймовірність та довірчий інтервал. Перевірка статистичних гіпотез. Нульова та альтернативна гіпотези. Помилки першого та другого роду. Діаграма розсіяння. Лінійні та нелінійні зв'язки. Коефіцієнт кореляції Пірсона r . Кореляційне відношення η . Коефіцієнти рангової кореляції. Рівняння лінійної регресії (парної та множинної): метод найменших квадратів, відбір факторів, значущість та інтерпретація коефіцієнтів. Часткова та множинна кореляції. Коефіцієнт детермінації. Факторний аналіз: задачі та основні поняття (латентна змінна, фактор, факторне навантаження, загальність та специфічність, факторне значення). Методи виділення факторів: головні компоненти, головні фактори. Методи обертання факторної структури. Кластерний аналіз: задачі та основні поняття (відстань, кластер та його властивості). Аксиоми відстані. Ієрархічний кластерний аналіз. Інтерпретація та оцінка надійності результатів кластерного аналізу. Надійність адитивної шкали: коефіцієнт альфа Кронбаха.

Ключові поняття: дисперсія, середнє, кореляція, довірча ймовірність, довірчий інтервал, статистична гіпотеза, регресія, фактор, кластер

Література

1. Горбачик А.П., Сальнікова С.А. Аналіз даних соціологічних досліджень засобами SPSS: Навч. посібник. – Луцьк: РВВ "Вежа" Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. – С.41-78, 147-160.
2. Костенко Н., Іванов В. Досвід контент-аналізу. Моделі та практики. – К., 2003. - С.40-72.
3. Паніна Н.В. Технологія соціологічного дослідження: Курс лекцій/ 2-е видання. - К., 2007. – С. 25-36, 37-42, 71-122, 172-235.
4. Паніотто В.І., Максименко В.С., Харченко Н.М. Статистичний аналіз соціологічних даних; Київський міжнародний інститут соціології. - К.: КМ Академія, 2004. – С. 27-55, 75-115.
5. Якісні дослідження в соціологічних практиках: Навчальний посібник / За ред. Н.Костенко, Л.Скокової. – К.: Інститут соціології НАНУ, 2009. – С. 8-47, 174-186, 271-297.

4. Напрямок: Блоки вільного вибору студентів

4.1. «Прикладні соціологічні дослідження»

Тема 1. Фокус-групові інтерв'ю в соціологічному дослідженні

Вступ. Фокусовані групові інтерв'ю як метод збору інформації в соціологічному дослідженні. Пізнавальні можливості та обмеження фокусованих групових інтерв'ю. Етапи підготовки та проведення ФГІ. Вимоги до формування груп учасників ФГІ. Правила сегрегації. Рекрутинг учасників ФГІ. Технологія створення інструментарію фокус-груп. Техніки роботи модератора. Ролі учасників фокусованого групового інтерв'ю. Спеціальні техніки у ФГІ (колаж, незакінчені речення, персоніфікація тощо). Види фокус-груп. Специфіка онлайн фокус-груп. Можливості аналізу даних фокус-групи. Основні аспекти надійності висновків інтерв'ю. Триангуляція методів. Звітна та технічна документація ФГІ. Специфіка підготовки та презентації звіту на основі даних фокус-груп

Ключові слова: фокус-групові інтерв'ю, онлайн ФГІ, модератор, звіти та презентація результатів дослідження, надійність, якість, триангуляція.

Тема 2. Соціологічний аналіз документів

Теоретико-методологічні принципи проведення досліджень з використанням методу аналізу документів. Класифікація документів. Інформативно-цільовий аналіз змісту. Традиційний аналіз документів. Дискурс-аналіз: методологія та процедура. Аналіз візуальних елементів у документах. Елементи аналізу документів, як вторинний аналіз. Місце контент-аналізу в системі суміжних методів. Методологічні основи контент-аналізу. Види контент-аналізу: сучасні інтерпретації. Етапи проведення емпіричного контент-аналітичного дослідження документів. Інструментарій контент-аналізу. Шляхи конструювання системи категорій. Вибірка. Процедури квантифікації в контент-аналізі

Ключові слова: аналіз документів, традиційний аналіз документів, дискурс-аналіз, контент-аналіз, процедури квантифікації, одиниці аналізу, одиниці рахунку.

Тема 3. Методи побудови та вимірювання соціальних показників

Поняття та сутність соціального показника як теоретичного конструкту. Методологічні проблеми побудови показників в соціологічному дослідженні. Операціоналізація понять як основа побудови соціальних показників. Латентно-структурний аналіз понять за Лазарсфельдом. Одновимірне шкалювання. Оціночні та установочні шкали. Шкалограмний аналіз. Метод парних порівнянь. Багатовимірне шкалювання. Традиційні критерії якості вимірювання. Статистичні показники надійності соціологічної інформації. Система соціальних показників. Методологічні проблеми побудови системи соціальних показників у соціологічному дослідженні. Побудова соціальних індексів (на прикладі індексу задоволення життям та індексу соціального самопочуття) Сучасні системи соціальних показників. Інтегральні показники соціального розвитку країни. Соціальні індикатори розвитку. Поняття соціальної експертизи як методу інтегральних передбачень соціальної ситуації.

Ключові слова: соціальні показники, операціоналізація, одновимірне шкалювання, соціальні індекси, інтегральні показники, індикатори, соціальна експертиза.

Література

1. Дембіцький С. Розробка соціологічних тестів: методологія і практики її застосування : монографія. Київ: Інститут соціології НАН України, 2019. – С.43-58, 231-273.
2. Нікітіна Т. Теоретична та емпірична інтерпретація і операціоналізація поняття «валідність». Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2009. – № 2. – С. 113–129.
3. Паніотто В., Харченко Н Методи опитування: Підручник. – К.: Вид.дім «Києво-Могилянська академія», 2017, - С.19-35, 41-55, 82-102, 104-119, 144-171.

4. Сальнікова С. А. Багаторівневе моделювання як аналітична стратегія вимірювання релігійності. Методологія, теорія і практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. – 2010. – Вип. 16. – С. 222–229.
 5. Сучасні методики контент-аналізу: навч. посібн./ Батаєва К., Іванов В., Коритнікова Н., Костенко Н., Семотюк О., Юзва Л.; за заг. ред. Костенко Н., Батаєвої К. та Іванова В. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2018. – С. 12-94, 99-117, 207-250.
-

IV. ПРИКЛАД РОЗВ'ЯЗАННЯ 2 ЗАВДАННЯ

Творче завдання з розробки аспектів методологічного розділу програми емпіричного дослідження за заданою темою, виконання якого оцінюється в 50 балів максимально і передбачає письмову творчу роботу студента за наступною логічною схемою:

- 1) формулювання об'єкту і предмету можливого емпіричного соціологічного дослідження за заданою темою;
- 2) формулювання 1-2 дослідницьких питань в рамках заданої теми;
- 3) концептуалізація (теоретична інтерпретація) 2-3 важливих понять дослідження, безпосередньо пов'язаних із сформульованими дослідницькими питаннями (п.2);
- 4) операціоналізація (емпірична інтерпретація) визначених в п. 3 понять: перелік емпіричних індикаторів для кожного поняття;
- 5) формулювання 2-3 гіпотез, пов'язаних із дослідницькими питаннями (п.2);
- 6) вибір методу/методів збору інформації; обґрунтування вибору з урахуванням зробленої операціоналізації (п. 4) та необхідності перевірки визначених гіпотез (п.5).

Приклад виконання завдання.

Тема: «Ставлення студентів міста Києва до волонтерської діяльності»

1) Волонтерство, як феномен, з'явилося та почало розвиватися у нас в країні в середині 1990-х років, коли на теренах сучасної вже незалежної України почалась активна розбудова громадянського суспільства. Дослідження присвячено вивченню феномена волонтерства в сучасному українському суспільстві та, відповідно, дослідженню ставлення до цього феномена різних соціальних груп, зокрема, студентства столиці.

Об'єкт дослідження: феномен волонтерства

Предмет дослідження: ставлення до волонтерської діяльності студентів міста Києва

2) Можливі дослідницькі питання:

- Чи пов'язана оцінка студентами столиці волонтерства із їх залученістю до волонтерської діяльності?
- Чи впливає вивчення студентами суспільно-політичних дисциплін на їх ставлення до волонтерської діяльності?

3) Серед інших в дослідженні за названою темою основними будуть поняття «волонтерство» та «залученість до волонтерської діяльності»

«Волонтерська діяльність (волонтерство)» (лат. voluntarius - добровільний) – добровільна, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги.

Залученість до волонтерської діяльності – активність індивіда у одному або декількох напрямках волонтерської діяльності, зокрема, таких як допомога війську, соціальна допомога нужденним та немічним, екологічна діяльність та охорона довкілля, культура.

4) Емпіричні індикатори ставлення індивіда до волонтерства : відповіді на питання опитувальника про ставлення до соціально спрямованої діяльності, до добровільної безоплатної праці, до необхідності соціальної підтримки нужденних та немічних. Для

вимірювання ставлень може бути застосована шкала Лайкерта.

Емпіричні індикатори залученості індивіда до волонтерської діяльності: блок питань про самооцінку часу, що його витрачає респондент в середньому на тиждень на діяльність за певними напрямками волонтерської діяльності. Відповіді на ці питання можуть бути інтегровані у індекс (показник) активності, що вимірюється в обсязі часу, що його в середньому на тиждень за власною самооцінкою витрачає індивід на волонтерську діяльність. Більший обсяг часу інтерпретується як більша залученість у волонтерську діяльність.

5) Можемо припустити, що вивчення соціально-політичних дисциплін для молоді людини без значного власного життєвого досвіду є важливим джерелом отримання знань про соціальні проблеми суспільства. Крім того, молоді люди мають схильність приєднуватися до діяльності, що є соціально значущою, схвалюється суспільством та оцінюється як необхідна. Звідси висуваємо наступні дві гіпотези

Гіпотеза 1: Оцінка студентами волонтерства як феномену позитивно корелює із залученістю до волонтерської діяльності.

Гіпотеза 2: Вивчення суспільно-політичних дисциплін має позитивний вплив на ставлення до волонтерської діяльності.

6) Для перевірки зазначених гіпотез доцільним є збирання даних методом анкетування за місцем навчання студента. Мова може йти про кроссекційний дизайн дослідження, про вибіркоче масове анкетування за ймовірнісною вибіркою, репрезентативність якої може бути оцінена. Генеральна сукупність такого опитування – студенти ЗВО міста Києва. Інформація про кількість ЗВО в місті та кількість студентів в кожному ЗВО є відкритою. Це дозволяє спланувати вибірку. Анкетування студентів може бути проведено за місцем навчання (для цього потрібна буде співпраця із адміністраціями ЗВО, що потраплять у вибірку).

Для перевірки першої гіпотези потрібно на даних масового анкетування студентів перевірити наявність позитивної кореляції між індексом ставлення до волонтерства та показником залученості до волонтерської діяльності.

Для перевірки другої гіпотези можна використати модель регресії, в якій залежною змінною виступає індекс ставлення до волонтерської діяльності а у якості незалежної змінної (фактору, чинника) виступає обсяг (в навчальних годинах або в освітніх кредитах) суспільно-політичних дисциплін, вивчених студентом (студенткою). Крім того, до моделі регресії в якості контрольних незалежних змінних, що також потенційно можуть мати вплив на залежну змінну, можна включити сімейний статус студента (дихотомічна змінна), самооцінку власного фінансового стану, вік студента, стать (дихотомічна змінна).